

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37565 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 februari 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 juli 2006 heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA) een verzoek van appellant om vergoeding van legeskosten afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 april 2007 heeft het COA een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Lid van de enkelvoudige kamer

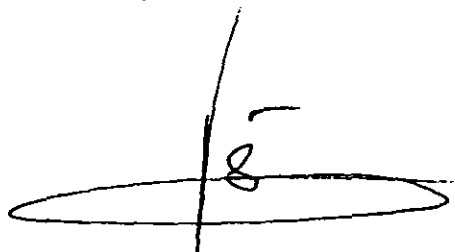
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juni 2007

32-487.

Verzonden: **05 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar character to its right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

De heer
P/a azcGefax
Overstuurdatum
oms kenmerk
onderwerp
inlichtingen bij
doorkiesnummer
fax
afz gela
uw brief24 juli 2006
LRc/ENa/Ov06u.0389
beschikking vergoeding legeskosten
Uw aanvraag 3 juli 2006

Ontvangen d.d.

03 AUG 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te HaarlemPostbus 3005
3420 AA Den Haag
Telefoon 070 88 23 00

Geachte heer

Bij schrijven van 3-07-2006 heeft u het COA verzocht tot vergoeding van meneer
verschuldigde legeskosten in verband met de door meneer tijdens
zijn verblijf op het centrum ingediende aanvraag verblijfsvergunning bepaalde tijd
regulier. Ik bericht u hierbij als volgt:

In artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en
andere categorieën vreemdelingen 2005 (Staatscourant 3 februari 2005, nr 24, verder
RVA 2005) is bepaald:

De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen:
g. *betaling van buitengewone kosten*

In artikel 17 van de RVA 2005 is vervolgens bepaald wat onder buitengewone kosten
dient te worden verstaan. Artikel 17, tweede en derde lid van de RVA 2005 bepaalt in dit
verband:

*'Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in
redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.'*

*'Buitengewone kosten worden slechts betaald voor zover vooraf door het Centraal
orgaan opvang asielzoekers toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met
uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid
bestond tot het verzoeken om toestemming.'*

Uit de toelichting op artikel 17 van de RVA 2005 blijkt dat een asielzoeker aanspraak
maakt op
vergoeding van buitengewone kosten ingeval:

1. het noodzakelijke kosten betreft en;
2. in die kosten niet op andere wijze kan worden voorzien.

Correspondentie verschuift
na het getuigen met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Legeskosten worden evenwel niet als buitengewone kosten vergoed. Hiertoe is redengevend dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie met de invoering van de Rva 2005 het oogmerk had om legeskosten niet langer als buitengewone kosten te vergoeden. Dit is in lijn met het beleid, zoals tussen de Minister en de Tweede Kamer overeengekomen, en waarvan het uitgangspunt is dat voor on- en minvermogenden geen apart tarief zal gelden en evenmin in een hardheidsclausule zal worden voorzien. Tevens is de vreemdeling zelf verantwoordelijk voor het nakomen van zijn (financiële) verplichtingen. Nu de aanvraag waarvoor de leges worden geheven voorts niet gerelateerd is aan het verblijf in het centrum, een reguliere aanvraag geeft immers geen recht op opvang en het indienen van een reguliere aanvraag staat niet aan het eindigen van de opvang in de weg, is er geen reden de legeskosten van u te vergoeden. Uw situatie verschilt immers niet van vreemdelingen die een reguliere aanvraag indienen, maar buiten de opvang van het COA verblijven. Ook zij zullen zelf in de legeskosten moeten voorzien.

Gezien het voorgaande kunnen door de u aangegeven gronden niet tot een ander oordeel leiden.

Het verzoek tot vergoeding van de legeskosten vindt derhalve geen grondslag in artikel 17 van de Rva 2005 en het daarop ontwikkelde beleid. Het COA zal dan ook niet tot vergoeding van de legeskosten overgaan en wijst uw verzoek derhalve af.

Tegen dit besluit kunt u binnen vier weken na de dag waarop het aan u is bekendgemaakt beroep instellen bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage. Het beroepsschrift dient u te richten aan:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
Faxnummer: 023 - 512.66.01

Ontvangen d.d.
03 AUG 2006
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Het Bestuur van het Centraal orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,
de algemeen-directeur,
namens deze,

L.C.J. Rensen
manager Opvang cluster Overijssel

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
zittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.:

Awb 06/37565

UITSpraak

inzake:

geboren op 2
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0003.21.2096,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,
eiser;

tegen:

HET CENTRAAL ORGAAN OPVANG ASIELZOEKERS (COA),
gevestigd te Rijswijk,
vertegenwoordigd door mr. A. Dekker, jurist bij het COA,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 3 juli 2006 heeft eiser een verzoek tot vergoeding van de legeskosten van een door hem ingediende reguliere aanvraag ingediend. Bij besluit van 24 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.2 Bij brief van 3 augustus 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 30 augustus 2006. Op 8 november 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 19 februari 2007 behandeld. Eiser noch zijn gemachtigde zijn verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat legeskosten niet worden vergoed als buitengewone kosten als bedoeld in de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: Rva 2005). Verweerder geeft aan dat hiertoe redengevend is dat de – voormalige – Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de Minister) met de invoering van de Rva 2005 het oogmerk heeft gehad om legeskosten niet langer als buitengewone kosten te vergoeden. Dit is in lijn met het beleid zoals tussen de Minister en de Tweede Kamer overeengekomen. Nu de aanvraag waarvoor de leges worden geheven voorts niet is gerelateerd aan het verblijf in het centrum is er geen reden de legeskosten te vergoeden. De situatie van eiser verschilt immers niet van vreemdelingen die een reguliere aanvraag indienen maar buiten de opvang van verweerder verblijven.
- 2.2 Eiser heeft aangevoerd dat de beschikking in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur is genomen. Uit het bestreden besluit blijkt onvoldoende dat de individuele omstandigheden van eiser zijn meegewogen. Marginaal toetsend moet worden vastgesteld dat eiser voldoet aan de criteria. De grootte van het rechtsbelang, te weten het bedrag aan legeskosten waarvoor eiser vergoeding heeft gevraagd, is op onzorgvuldige wijze meegewogen.

regnr: Awb 06/37565

-2-

Met de bestreden beschikking onthoudt het COA aan eiser de mogelijkheid een door de IND te beoordelen aanvraag in te dienen.

In de aanvullende gronden heeft eiser aangevoerd dat de omstandigheid dat in de toelichting bij artikel 17 Rva 2005 legeskosten niet (meer) worden genoemd als voorbeeld van buitengewone kosten niet leidt tot de conclusie dat deze kosten thans niet onder het bereik van dit artikel vallen. Uit de toelichting is niet af te leiden dat de werkgever een fundamentele wijziging heeft beoogd en voorts worden in die toelichting (ook) geen (andere) voorbeelden van buitengewone kosten meer genoemd hetgeen verweerder er niet toe heeft gebracht ook andere bij artikel 17 Rva 1997 nog wel als voorbeeld genoemde kosten niet meer te vergoeden. Eiser verwijst naar de uitspraak van nevenzittingsplaats Dordrecht van 5 september 2006 (05/37675) waarin geoordeeld is dat verweerder de specifieke omstandigheden van het geval in onvoldoende mate getoetst heeft.

- 2.3 De rechtbank volgt eiser niet in zijn stellingen. Gelet op de door verweerder overgelegde producties, waarbij onder andere brieven van de Minister aan het COA van 8 maart 2005 en 6 juli 2005, een brief van het COA aan de Managers Opvang van 28 juni 2005 en een Notitie vergoeding buitengewone kosten van 1 juli 2005 kon worden aangenomen dat voldoende duidelijk was dat de invoering van de Rva 2005 het oogmerk heeft gehad om legeskosten niet langer als buitengewone kosten te vergoeden.

Daarbij is per 12 september 2006, met terugwerkende kracht tot 1 januari 2006, artikel 17 Rva 2005 aangevuld met een vijfde en zesde lid. Hierdoor is expliciet in de Rva 2005 opgenomen dat kosten die samenhangen met een ingediende aanvraag als bedoeld in artikel 24, tweede lid, Vw 2000, in ieder geval geen buitengewone kosten zijn. Eiser valt niet onder de in het zesde lid opgenomen afwijkingen.

- 2.4 Eisers beroep op de uitspraak van rechtbank Dordrecht van 5 september 2006 kan hem niet baten gelet op de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 november 2006, nr. 200603724/1, gepubliceerd in JV 2007/11.

- 2.5 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

- 2.6 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in tegenwoordigheid van mr. L.E. Blauw als griffier in het openbaar uitgesproken op

19 feb. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE WET VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____, van Azerbaidzjaanse nationaliteit, verblijvende te _____, hierna te noemen "appellant"; te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat mr P.J. Wapperom, die ten deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 3 juli 2006 een verzoek tot vergoeding van de legeskosten ingediend.

Bij beschikking van 24 juli 2006 is deze aanvraag afgewezen.

Bij brief van 3 augustus 2006 is hiertegen beroep ingesteld. De gronden zijn ingediend en aangevuld bij schrijven 30 augustus 2006 en 8 november 2006;

De openbare behandeling van de beroepschriften heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle op 19 februari 2007.

Bij uitspraak van 28 februari 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (productie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ;

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o 2.3 overwogen :

"De rechtbank volgt eiser niet in zijn stellingen. Gelet op de door verweerder overgelegde producties (...) kon worden aangenomen dat voldoende duidelijk was dat de invoering van de Rva 2005 het oogmerk heeft gehad om legeskosten niet langer als buitengewone kosten te vergoeden.

-3-

Daarbij is per 12 september 2006, met terugwerkende kracht tot 1 januari 2006, artikel 17 Rva 2005 aangevuld met een vijfde en zesde lid. Hierdoor is expliciet in de Rva 2005 opgenomen dat kosten die samenhangen met een ingediende aanvraag als bedoeld in artikel 24, tweede lid, Vw 2000, in ieder geval geen buitengewone kosten zijn. Eiser valt niet onder de in het zesde lid opgenomen afwijkingen.

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het voldoende duidelijk was dat de invoering van de Rva 2005 het oogmerk heeft gehad om legeskosten niet langer als buitengewone kosten te vergoeden.

Immers, het feit dat er ná de invoering van de Rva 2005 nog brieven, notities en Kamervragen zijn gevolgd toont reeds het tegendeel van deze stelling aan. Bovendien is juist vanwege deze onduidelijkheid artikel 17 van de Rva 2005 met nog twee leden aangevuld.

Appellant stelt zich dan ook op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte de wijziging van de Rva in haar uitspraak meegewogen. De wijziging van de Rva is immers pas op 12 september 2006 gepubliceerd, dus pas na de bestreden beschikking, welke in beroep ter toetsing stond. De rechtbank heeft hiermee dan ook miskend dat deze wijziging niet ter motivering aan het besluit ten grondslag heeft gelegen en dat het besluit en de motivering ervan ter toetsing aan de rechtbank voorlag.

Juist het feit dat er aanvullende regelgeving voor benodigd was duidt er op dat hierin voorheen – dus ook op 24 juli 2006, het moment waarop verweerder de beschikking heft geslagen – niet werd voorzien.

Tenslotte is de rechtbank door te oordelen dat eiser niet valt onder de in het zesde lid opgenomen afwijkingen, buiten zijn bevoegdheid getreden, nu deze beoordeling primair tot de taak van het bestuursorgaan behoort.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

-4-

2.2.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom